

אמנות

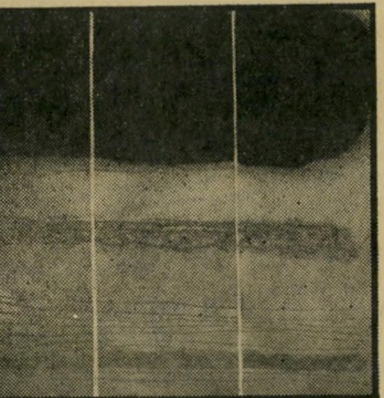
(זו של שיקו כץ שוקלת כחמישה טון) ועוד יצירות עכשוויות. יוסי אשר מספר, שבניגוד לשאר האמנים הבוחרים, הוא הסתפק רק בבחירת האמנים והנושא. הוא הניח להם ליצור כאוות נפשם, בהיכנסו להרפתקה מסוכנת על-ידי מתן חופש-פעולה. הוא סמך עליהם בהכירו את חושיהם, מיומנותם ושיכלם. הכיף שלו, לטענתו, היה להיות בפנים, לעבור את התהליך של אמנויות בחברת אמנים.

תערוכה מדוברת זו הצליחה להפוך סנסציה. בערב הפתיחה, שבו היה רוב העם מרוחק למקלט הטלוויזיה וצפה ב"גימי קארטר, היה אולם הכניסה של מוזיאון תל-אביב מלא וגדוש באורחים. אלה העדיפו אמנות על פני קיסט פוליטי מצולם.

יזין ושאל. רק חול וחול

תאורת הציון יקדה בעופרה צימבליסטה מגיל צעיר מאד. היא החלה לממש את אהבתה מבלי לדעת איך ומה לעשות. היא השתמשה בחומרים מבלי ללמוד את כל התורה, ובאמצעות עבודה קשה וחיפוש שים, הגיעה לטכניקות שונות ומשונות. עד כדי כך, שגם לאחר שסיימה את לימודיה, הפכו החיפושים אחרי החדש והלא-ידוע לטבע שני. תערוכתה מציגה שלב נוסף בהרפתקה האמנותית.

הצופה רואה עבודות גדולות-ממדים, שנעשו בחול הנגב וסיני, שהודבק על לוחות עץ. האספקט הוא של עבודות בצבע, בנויות היטב, עם קומפוזיציות מאור פקות ומאוזנות, עם סולם צבעים חמים,

"חול עץ עץ" של צימבליסטה חול מסיני —

שמשתרע מחוס-כחה ועד אדמדם וצהבהב. כולם עשויים מחול שזה צבעו האמיתי. פוד הוואדי בסיני. כיצד הגיעה עופרה לטכניקה מיוחדת זו?

יום אחד ביקרו עופרה, דובי בעלה והילדים בבניעות, אצל אחות הבעל. היא גילתה להם שיש בסביבה ואדי מרהיב ביופיה, שבו יש סולם צבעים עשיר של רבדיחול. היא יעצה להם לטייל באתר מקסים זה, והם נענו להצעה. כשהגיעו לוואדי, שהגישה אליו היא רגלית בלבד, הופתעו מעושר הצבעים שיצר הטבע במשך מיליוני שנים, כל צבע ותקופתו. רעיון מזהיר עלה בראשה של עופרה: מדוע לא להשתמש בחומרים מהטבע? מה יכול להיות נפלא מזה? לדבריה היתה זו תגור בה ספונטנית, פועל-יוצא מהחוויה החזרית של שכבות החול הצבעוניות.

(בהיותה עדיין אחות, ולפני שגמלה בה ההחלטה להקדיש עצמה לאמנות, הספיקה לצייר קיר שלם בביתה ולעשות תחריטים בעץ. בהיותה כבר אם לשני בנים התחילה ללמוד בבית-הספר הגבוה לציור. כשסיימה ארבע שנות לימוד, עברה ללמוד עוד שלוש שנים תחריט, ליחוגרפיה והדפס-רשת, בי-סדנה של אגודת הציירים.)

רק בהיותה חופשיה ומשוחחרת מהשפיעות מוריה, לבדה בסדנה, עשתה את קפיי צת הדרך הגדולה בדרכה האמנותית. כתרי צאה ישירה מהתרכוות בתחריט וליתוגרפיה, והפסקת העבודה בצבע שמה, החלה לעבוד בצורה מתמזצת מאד ופשוטה, ואכן, בעבודותיה רואים השפעה חזקה של מורתה — אלימה, שהושפעה ממארק רוטקו.

קצב מוסיקלי מעניין. עבודה אחת שונה מכל היתר, היא מכילה תריסר

ציור

אמנים בוחרים אמנים

בניגוד לתערוכות שהוצגו בשנים האחרונות במוזיאון תל-אביב, שהפגינו את ההישגים של קבוצת אמנים סלקטיבית, שנבחרה על-ידי הנהלת המוזיאון והועדפה על פני אמנים שונים אחרים. קרתה לאחר רונה מהפכה-יוטא במוזיאון.

מהפכה-יוטא זו מציגה, בצד פירות בשר-לים של מאורות כמו לאה ניקל, יחזקאל שטרניקמן ופינחס עשת, גם פרייבאושים שהוא תוצאת תיסכוליה המיניים של יוכבד ויינפלד. עיקר חשיבותה של התערוכה הוא במידת פתיחותה. היא נותנת אפשרות לי-מירב הסיגנונות האמנים — שאינם נמנים על הסוג החביב על אוצרי-אמנות במר-זיאון — להציג בפני הקהל את פני האמרי-נות בארץ באמת, כפי שהיא ולא כפי שרואים אותה עסקני האמנות.

קשת רחבה. להישג הזה אחראית אגודת האמנים הישראלית, ששנים רבות היתה שקועה בתרדמה, ובעטיה לא נערכה שום תערוכה מייצגת של כלל האמנים בארץ מאז תחילת העשור הנוכחי. לאחר מאבקים רבים בצמרת, שעוררו הדים שר-רורייתיים בעיתונים, ניעורה האגודה ונו-עקה לפעולה. יושבראש האגודה, מיכאל ארגוב, בחר בששה אמנים, שונים בסיגי-נונם וברוחם, והטיל עליהם לבחור בארי-בעה אמנים נוספים. וזאת כדי ליצור קשת רחבה ומקיפה של מיגוון הזרמים באמנות הישראלית כיום. התוצאה הנראית לעין היא תערוכה מגוונת מאד, בחלקה מרשי-מה יותר, בחלקה מרשימה פחות. אך עצם קיומה מהווה הישג ראוי לשמו. ניצחון האגודה על המימסד גרם לכך, שאמנים שלא הוצגו לעיני הקהל בין כתלי המר-זיאון, הוצגו בפני שוחרי האמנות בארץ.

בכל גדולי המוזיאונים הגדולים בעולם נהוג להציג, לפחות אחת לשנה, תערוכת אמנים צעירים, שזה לא מכבר סיימו את לימודיהם, ותערוכות-יחיד לאמנים שנחש-רים בים בלתי-מיסחריים לחלוטין. כל זאת בצד תערוכות האוסף הרגילות. מוזיאון תל-אביב נהג לערוך תערוכות כלליות בסיגנון "סלון הסתיו" עד לפני קרוב לעשר שנים. אך מאז שפסקו — הפך המוזיאון לאולם-תצוגה מסוג מאד ומצומצם, לחלק זעיר ממיכר האמנים והסיגנונות בארץ.

צעדה של ההנהלה הנוכחית, שפתחה את שערי המוזיאון בפני אמנים מכל הסר-גים, הוא צעד חיובי בעיקרו. אך בזאת שהפך לאכסניה להם, פתח המוזיאון פתח לאפשרות שיהיה זה כישלון אמנותי, בגלל רמה ירודה, אם אכן תהיה כזו. אלא שלמי-רות כל הסיכונים, התוצאה חיובית.

אובייקט ענק. ששת האמנים הכרי-חים נחשבים, בדרך כלל, לטובים בסוגם, וכולם, מלבד אחד, בחרו גם את היצירות המוצגות. לכל קבוצה מוצגת יש בדרך-כלל משהו משותף — בין אם זה סיגנון ובין אם זה רעיון, שמאל בק, שנחשב למולד בורם הסוריאליסטי בארץ, בחר במיכאל בורדילן, שאותו הכיר כשנתן לו פעם טרמפ, ומאו עשה רבות לקידומו המיקצועי. בצד בחירה מעולה זו של בק, מפליאה בחירתו ביוכבד ויינפלד. שכן זו התעלתה הפעם על כל שאיה בעבר, בנות-נה פורקן לכל תיסכוליה המיניים, ביצירות העשויות מגאוה על בד, כשבאמצע נפער פתח בצבע דם, בדמות ערוה נשית, או ביצירה של אובייקט ענק, עם איזכורים של אבר-מין גברים, ערכים אסתטיים אין-כאן, אך לעומת זאת גם תוויה רגשית אין.

בולטת בייחודה יצירתו של הפסל פיני-חס עשת, שיצר יצירה שחציה ציור וחציה פיסול, בסיגנון שנקרא ציור-בשלושה-מי-מדים, שקיבל לגיטימציה בעולם בתערו-כות של ענקיה-ציור, כמו פרנק סטלה בתערוכתו האחרונה, ועוד, בכלל, כל הקבו-צה שנבחרה על-ידי ראובן ברמן מגובשת ומחווה חוייה תרבותית.

תחליף לקארטר. באולם העליון של התערוכה מרשים ביופיו הקיר שמול הכי-ניסה, עם ציוריהם היפים של לאה ניקל, שימעון אבני וג'ון בייל, מפליאה ההר-מוניה שבין ציורים אלה לבין קבוצת העבודות העכשוויות של יוסי אשר ונבחי-ריו. אין דבר צורם בין הברדים בצבע שמן, הקלאסיים, לבין העבודות של הקבוצה. המשותף לה הוא הנושא — נמל יפו, והיא כוללת צילומים, עבודות מבוקסים של בטון

נחש רק 6 x נכונים והזכיה הגדולה שלך!

01	02	03	04	05	06	07
08	09	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31	32	33	34	35
36	37	38	39			

עכשיו, שני מיליון ל"י יכולות להיות שלך

נפעל הפיס

בואו לחוג ליל סדר בנוסח סיני (CHINESE) ויציאת מצרים בדקליה

שלום

ולהתראות בדקליה

כפר נופש ארצישראלי ליד ימית
טל. 057-87177 ובמשרדי הנסיעות